

Tydzień 1: JA JESTEM / Dzień 2: 1 Kor 13, 4-8

Miłość cierpliwa jest, łaskawa jest. Miłość nie zazdrości, nie szuka poklasku, nie unosi się pychą; nie dopuszcza się bezwstydu, nie szuka swego, nie unosi się gniewem, nie pamięta złego; nie cieszy się z niesprawiedliwości, lecz współweseli się z prawdą. Wszystko znosi, wszystkiemu wierzy, we wszystkim pokłada nadzieję, wszystko przetrzyma. Miłość nigdy nie ustaje, nie jest jak prorocтва, które się skończą, albo jak dar języków, który zniknie, lub jak wiedza, której zabraknie.

* * *

Na początku modlitwy uświadom sobie, że stajesz przed Bogiem i chcesz z Nim rozmawiać. On jest teraz obecny przy Tobie. Po uczynieniu znaku krzyża poproś Go o łaskę skupienia na modlitwie, aby to Duch Święty ją prowadził i usuwał wszelkie przeszkody, oraz aby Twoje myśli, zamiary i decyzje oczyszczał i kierował ku większej chwale Boga.

Wchodząc w modlitwę przypomnij sobie tekst, który będziesz rozważać (możesz go jeszcze raz przeczytać), a następnie wyobraź sobie, że jesteś małym dzieckiem spoczywającym bezpiecznie w objęciach ojca lub matki. Twoja głowa spoczywa na ramieniu kogoś z nich. Trwasz w przyłgnięciu i bezpieczeństwie. Delikatna dłoń wodzi po Twojej głowie i plecach. Czujesz się szczęśliwy.

Poproś teraz Pana o owoc modlitwy. W dzisiejszej modlitwie poproś ***o otwarcie się na spotkanie z Bogiem, który jest żywą Osobą.***

1. Miłość jest. Zwróć uwagę na sposób w jaki św. Paweł mówi o miłości. Wylicza jej cechy: cierpliwość, łaskawość, a na koniec dorzuca słowo „jest”. Brzmi to trochę niepoprawnie, dziwnie. Właśnie w ten sposób św. Paweł chce zatrzymać nas na tym, co w miłości Boga do nas jest najważniejsze: na jej nieodwoływalności. Co to znaczy? Bóg przed stworzeniem świata zapragnął Twego życia, abyś pojawił się na świecie w określonym miejscu i czasie. Bo zapragnął obdarzyć Cię swoją miłością. I nigdy jej nie wycofa, nie odwoła. Zawsze będziesz jego umiłowaną córką, umiłowanym synem. Co ta myśl wywołuje w Tobie?

2. „Bóg jest miłością” (1 J 4, 8). Nierzadko w swoim sercu nosimy obraz Boga jako surowego sędziego, albo dalekiego i obojętnego na nasz los władcy świata. Te fałszywe obrazy uniemożliwiają nam doświadczenie, że jesteśmy kochani bezwarunkowo. Trudno nam uwierzyć, że Bóg kocha nas i nie musimy zasługiwać na Jego miłość. Nosimy w sobie doświadczenie miłości ludzkiej: rodziców, bliskich czy przyjaciół. To doświadczenie nauczyło nas,

że miłość nie jest za darmo. Przenosimy je automatycznie na Boga. Zobacz, jaki obraz Boga nosisz w sobie? Czy jest to obraz Boga, którym dzieli się św. Paweł? Aby to zobaczyć przeczytaj tekst jeszcze raz zamieniając słowo „miłość” na słowo „Bóg”. Jakie poruszenia wywołuje w Tobie tak odczytany tekst?

3. Miłość nigdy nie ustaje. Gdy przeżywamy bolesne lub traumatyczne wydarzenia w życiu pojawia się w nas często pytanie: „Panie, Boże, skoro jesteś miłością to czemu mnie nie chronisz? Dlaczego pozwalasz na to cierpienie?”. A może warto spojrzeć na to inaczej? Zobacz, że skoro teraz uczestniczysz w tych rekolekcjach to znaczy, że szukasz Boga. Szukasz Miłości! Jeśli więc poszukujesz Miłości to znaczy, że doświadczałeś jej w swoim życiu! Nie szukamy czegoś, czego nie zasmakowaliśmy, co nie jest dla nas ważne. Miłość Boga do Ciebie nie ustała! Zawsze Ci towarzyszyła, choć nie zawsze to widziałeś. Podziękuj Bogu, za Jego wierność w miłości do Ciebie. Za to, że dziś doprowadził Cię do tego momentu Twojego życia, gdy szukasz Go jeszcze intensywniej.

Na koniec porozmawiaj z Jezusem o tym wszystkim, co zrodziło się w Twoim sercu pod wpływem dzisiejszej modlitwy. Wypowiedz przed Nim swoje uczucia – radości, pokoju, bezpieczeństwa, ale być może również smutku, obawy czy lęku. Bądź szczery przed Panem. Możesz Mu podziękować za to, co odkryłeś lub poprosić Go o coś, czego bardzo potrzebujesz. Porozmawiaj z Nim przez chwilę serdecznie – jak przyjaciel z przyjacielem. Na zakończenie pomódl się słowami modlitwy „Ojcze nasz”.